

Den Alder, som disse Mennesker have, naar de indtræde i de forskellige Lønningsklasser, er saaledes, at de vedkommende ere 50 Aar, naar de komme i ældste Lønningsklasse, 44 i næstældste, 42 i tredje og og 38 Aar i yngste Lønningsklasse.

Ved Loven af 1897 blev der fastsat den Bestemmelse, at der skulde ske Udnævnelse af een Intendant aarlig og denne Udnævnelse ske skiftevis fra Reserveintendantklassen og fra Underofficersklassen. Nu er det saaledes, at ved at følge Loven er der i Øjeblikket adskillige overtallige Intendanter, idet nemlig Afgangen fra oven ingenlunde har holdt Trit med Lovens Bestemmelser om Forfremmelse til Intendant, idet der maa regnes med, at der hvert Aar er udnævnt een Intendant. Men Forholdet vil saa være dette, at naar dette Lovforslag giver Sekondløjtnanter og dermed ligestillede et Tillæg af 600 Kr. for et Aars god Tjeneste, saa vil en Reserveintendant i det Øjeblik, han forretter Tjeneste, have 1,820 Kr. om Aaret. Men han vil derefter under normale Forhold komme til at staa i 10 Aar, uden at der kan være Tale om, at han kan forfremmes til Intendant, og naar han efter at have forrettet god Tjeneste og som Følge deraf opnaaet en aarlig Løn af 1,820 Kr. bliver Intendant efter 10 Aars Forløb, gaar han ned til en Løn af 1,600 Kr. Det vil dernæst tage ham 9 Aar, inden det lykkes ham at komme i næstældste Klasse, og han vil saaledes efter at have tjent 19 Aar have opnaaet at komme paa en Gage af 1,800 Kr. d. v. s. 20 Kr. mindre, end da han forrettede Tjeneste som Reserveintendant. Først efter 29 Aars Tjeneste vil han opnaa et Lønningstillæg. Se, disse Forhold ere saa grelle, at man vistnok maa sige, som det er udtalt, at de Lønninger, der gives til de ældre Embedsmænd af Intendantklassen, ere af den Beskaffenhed, at Livet bliver en Lidelse for dem, der ikke have nogen Formue, og som ønske at leve nogenlunde i Overensstemmelse med de Fordringer, der kunne stilles til deres Stand, og som ønske at give deres Børn en forsvarlig Opdragelse.

Det er fremdeles oplyst for mig, at der under Direktøren for Artilleriets tekniske Tjeneste og under Ingeniørregimentet skulde være ansat forskellige Mænd, som svævede noget i Luften og ikke vidste, om man henregtede dem blandt dem, der ere fast ansatte, eller om de ikke havde nogen fast Forbindelse med Etaten. Jeg vilde gerne bede, om dette Forhold maatte blive

undersøgt, saaledes at disse Mænd kunne faa Sikkerhed for, hvorledes deres Stilling er, og antagelig derved faa fast Ansættelse og de dermed forbundne Goder. Jeg skal nævne, at det gælder navnlig om en Del Mænd, som ere ansatte ved Laboratoriet eller Tøjhuset som Bogholdere eller i lignende Stillinger.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre en Bemærkning i Anledning af, at der i Anmærkningerne til Forslaget er udtalt, at Ministeren finder, at en almindelig Lønningsforbedring for Hæren er tiltrængt, da de militære Lønningslove ere 40 Aar, og da der ikke er gjort noget til Forbedring af disse Embedsmænds Kaar, medens i den mellemliggende Tid saa godt som alle andre Etaters Lønninger ere forbedrede, og at naar der ikke nu samtidig med disse Forslag, som her ere forelagte til Forbedring af Kaarene for visse Dele af Hærens Tjenestemænd, er forelagt Forslag til Forbedring af Kaarene for Officersstanden fra Kaptajn og op efter, adviseres Bevillingsmagten om, at man maa være forberedt paa, at saadanne Krav maa komme, men at man mener, at det rettest maa fremsættes samtidig med Forslag om en ny organisatorisk Lov for Hæren. Det vil dog sikkert kunne forstaas, at denne Anvisning paa Fremtiden ingenlunde kan tilfredsstille Officerskorpsets Krav. Som anført have i Mellemtiden saa godt som alle andre Etater faaet deres Kaar forbedrede, medens Officersklassen fra Kaptajn og op efter endnu lever paa de Lønninger, der bleve fastsatte i 1867. Egentlig leve de paa de Lønninger, der fastsattes ved Loven af 1842; der blev ganske vist i Tiden fra 1842 til 1867 foretaget nogle Forbedringer ved forskellige Tillæg, men da man saa kom til Loven af 1867, bleve ogsaa en Del af disse Lønninger beskaarne. Men i hvert Tilfælde er det altsaa mellem 40 og 65 Aar siden, at der er rørt ved disse Lønninger, og i hele den lange Tid har det ikke været muligt for disse Klasser af Officerer at faa nogen Forbedring i deres trange økonomiske Kaar. Det blev i Forgaars udtalt af den højtærede Finansminister, og det er ogsaa tidligere udtalt af forskellige andre ærede Medlemmer af Tinget, at der maa gives en Løn, der svarer nogenlunde til det, der forlanges af vedkommende, nogenlunde staar i Forhold til de Krav, man stiller til ham, og det Ansvar, der paahviler hans Gerning. Den højtærede Finansminister leverede efter min Formening et ganske fortrinligt Indlæg for Berettigelsen af det, jeg her har udtalt, idet